

Sygn. akt **III AUa 971/19**

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2020 r.

**Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Dorota Goss-Kokot

Sędziowie: Marta Sawińska

(del.) Renata Pohl

Protokolant: Krystyna Kałużna

po rozpoznaniu w dniu 3 listopada 2020 r. w Poznaniu na posiedzeniu niejawnym

sprawy **Parafii (...) w Ś., (...) Szkół (...) im.(...) w Ś.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

przy udziale zainteresowanej S. G.

o podstawę wymiaru składek

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 12 kwietnia 2019 r. sygn. akt VII U 1177/18

1. oddała apelację;
2. zasądza od pozwanego na rzecz Parafii (...) w Ś. kwotę 240 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym;
3. zasądza od pozwanego na rzecz (...) Szkół (...) w Ś. kwotę 240 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Renata Pohl	Dorota Goss-Kokot	Marta Sawińska
-------------	-------------------	----------------

## UZASADNIENIE

**Decyzją** z 11.06.2018 r., Nr (...), adresowaną do Parafii (...) w Ś. i **S. G.**, Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P., działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 8 ust. 2a ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 81 ust. 1 ustawy z 27.08.2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, stwierdził, że podstawa wymiaru składek i składka na ubezpieczenie zdrowotne S. G., jako

osoby zatrudnionej na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek Parafia (...) w Ś. w okresie od 10.2016 do 12.2016 wynosi o zł.

**Odwołanie** od powyższej decyzji wywiódła Parafia (...) w Ś., zaskarżając ją w całości, wnosząc o:

- 1) zmianę zaskarżonej decyzji i stwierdzenie, że podstawę wymiaru składek oraz składkę na ubezpieczenie zdrowotne ubezpieczonej, jako osoby zatrudnionej na podstawie umowy zlecenie u płatnika składek (odwołującego) stanowią, w spornym okresie kwoty zadeklarowane przez płatnika składek,
- 2) zasądzenie od organu rentowego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1 080 zł, odpowiadającej sześciokrotnej stawce minimalnej.

W uzasadnieniu odwołująca wskazała, że w realiach sprawy nie sposób przyjąć, iż praca czy przychody uzyskane przez ubezpieczonego z tytułu umowy zlecenie zawartej z odwołującą stanowiły podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu pracy świadczonej w ramach umowy cywilnoprawnej realizowanej na rzecz własnego pracodawcy. Przesądza o tym fakt, że w żadnym razie nie można traktować rzeczywistego pracodawcy ubezpieczonego (tj. placówki oświatowej - (...) Szkół), jako beneficjenta świadczonej przez niego pracy. Zleceniobiorcy nie byli wynagradzani przez osobą trzecią (Parafię) ze środków pozyskanych od rzeczywistego pracodawcy na podstawie umowy łączącej pracodawcę z osobą trzecią.

**Decyzją** z 25.06.2018 r., Nr (...), adresowaną do (...) Szkół (...) w Ś. i S. G., Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P., działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 4 pkt 9, art. 8 ust. 2a, art. 18 ust. 1 i 1a, art. 20 ust. 1 ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 81 ust. 1 i 6 ustawy z 27.08.2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, stwierdził, że przychód z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika (...) Szkół (...)w Ś. oraz przychody z tytułu umowy zlecenia zawartej z Parafią (...) w Ś. uzyskane przez osobę ubezpieczoną S. G., stanowią podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne z tytułu pracy świadczonej w ramach umowy cywilnoprawnej realizowanej na rzecz własnego pracodawcy (...) Szkół (...)w Ś. i wynoszą w okresie od 10.2016 do 12.2016 kwoty ściśle określone w decyzji.

**Odwołanie** od powyższej decyzji wywiódł (...) Szkół (...)w Ś., zaskarżając ją w całości, wnosząc o:

- 1) zmianę zaskarżonej decyzji i stwierdzenie, że przychody z tytułu umowy zlecenia zawartej z Parafią (...) w Ś. uzyskane przez ubezpieczoną w okresie od października 2016 r. do grudnia 2016 r. nie stanowią podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne z tytułu pracy świadczonej na rzecz (...)Szkół (...) w Ś.,
- 2) zasądzenie od organu rentowego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1 080 zł, odpowiadającej sześciokrotnej stawce minimalnej.

W uzasadnieniu odwołujący wskazywał, że jedynym beneficjentem pracy (usług) świadczonej przez zleceniobiorców była Parafia.

**Wyrokiem** z 12.04.2019 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu (sygn. VII U 1177/18):

- 1) zmieniał zaskarżoną decyzję z 11.06.2018 r. w całości i stwierdził, że podstawę wymiaru składek oraz składkę na ubezpieczenie zdrowotne S. G., jako osoby zatrudnionej na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek Parafii (...) w Ś., stanowią kwoty zadeklarowane przez płatnika składek,
- 2) kosztami procesu obciążył w całości pozwany organ rentowy, pozostawiając szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu,

3) zmienił zaskarżoną decyzję z 25.06.2018 r. w całości i stwierdził, że przychody z tytułu umowy zlecenia zawartej z Parafią Rzymskokatolicką pw. (...) w Ś. uzyskane przez S. G. nie stanowią podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne z tytułu pracy świadczonej na rzecz (...)Szkół (...)w Ś.,

4) kosztami procesu obciążył w całości pozwanego, pozostawiając szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

#### **Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:**

Parafia (...) w Ś. reprezentowana przez(...) jest organem założycielskim dla Przedszkola (...) (...) Szkoły Podstawowej im. (...), (...) Gimnazjum (...) w Ś., (...) Liceum Ogólnokształcącego w Ś.,(...) Szkoły (...) w Ś.. Aktem założycielskim z 01.07.2014 r. (...), działając w imieniu parafii, dla lepszego funkcjonowania ww. placówek i ze względów organizacyjnych połączył je w(...) Szkół (...) w Ś..

Liczba ubezpieczonych na 30.11.2016 r. w odwołującej parafii wynosiła 38 ubezpieczonych.

Przeważającym przedmiotem działalności odwołującej Parafii, jako płatnika składek jest działalność organizacji religijnych.

Zgodnie ze statutem odwołującego (...)Szkół (...) w Ś. dyrektor zespołu jest powoływany przez organ założycielski i m.in. sprawuje opiekę nad uczniami oraz stwarza warunki do harmonijnego rozwoju psychofizycznego poprzez aktywne działania prozdrowotne. Odwołujący zespół jest pracodawcą dla zatrudnianych pracowników, w tym nauczycieli.

(...). R. A. jest proboszczem odwołującej parafii. Parafia jest organem założycielskim i prowadzącym odwołujący (...)Szkół. (...) R. A. pełni funkcję kanclerza w odwołującym zespole. Teren (...) Szkół jest własnością odwołującej parafii.

Parafia 02.09.2010 r. zawarła z Zarządem Województwa (...), jako Instytucją Zarządzającą (...) Regionalnym Programem Operacyjnym na lata 2007-2013, umowę o dofinansowanie projektu pt. „(...) w Ś. na (...)”. Wartość dofinansowywanego projektu wynosiła 10 630 794,57 zł, przy czym wartość dofinansowania z funduszu wyniosła 7 973 095,92 zł, zaś wysokość wkładu własnego 2 657 698,65 zł. W tym celu odwołująca parafia zawarła dwie umowy o kredyt inwestycyjny na 2 500 000 zł z przeznaczeniem na rozbudowę oraz przebudowę i zmianę sposobu użytkowania obszaru przemysłowego na (...).

Pomiędzy Parafią a (...)Szkół nie były zawierane umowy o współpracy.

Zgodnie ze statutami (...) Szkoły Podstawowej (...)w Ś. i (...) Gimnazjum (...) w Ś. szkoły te sprawują opiekę nad uczniami odpowiednio do potrzeb i własnych możliwości, zapewniają dzieciom opiekę w czasie zajęć szkolnych, a we współpracy z rodzicami mogą dodatkowo wspierać działania wychowawcze rodziny w formach dostosowanych do jej potrzeb. Do form opieki nad uczniami zalicza się sprawowanie opieki nad uczniami przebywającymi w szkole podczas zajęć obowiązkowych, nadobowiązkowych i pozalekcyjnych przez nauczyciela prowadzącego zajęcia. W szkołach tych mogą być organizowane nadobowiązkowe zajęcia pozalekcyjne w wymiarze ustalonym przez dyrektora, stosownie do posiadanych środków finansowych.

Odwołujący zespół w ramach tzw. siatki godzin organizuje dodatkowe zajęcia z języka angielskiego. Zajęcia te są prowadzone w oparciu o rozszerzony program nauczania i przez tego samego nauczyciela, który prowadzi tzw. godziny ministerialne. Zajęcia dodatkowe z języka angielskiego podlegają nadzorowi wydziału oświaty oraz wynikają z arkusza organizacyjnego szkoły.

Od stycznia 2014 r. do grudnia 2016 r. (w okresie objętym kontrolą) odwołująca parafia zawierała umowy zlecenia głównie z nauczycielami zatrudnionymi na podstawie umów o pracę w odwołującym zespole. Umowy były zawierane na okres od września do czerwca następnego roku, czyli były realizowane w ciągu roku szkolnego. Przedmiotem tych umów było prowadzenie zajęć rozwijających zainteresowania dzieci i młodzieży szkolnej. Zajęcia trwały 60 minut. Były



Okres	Wynagrodzenia z tytułu realizacji umów cywilnoprawnych
10/2014	60 zł
11/2014	120 zł
12/2014	180 zł

Ubezpieczona nie wykonywała w ramach umów zlecenia pracy na rzecz odwołującego zespołu, z którym łączył ją stosunek pracy, lecz na rzecz zleceniodawcy, czyli odwołującej parafii.

W dniu 11.06.2018r. ZUS wydał zaskarżoną decyzję Nr (...).

W dniu 25.06.2018r. ZUS wydał zaskarżoną decyzję Nr (...).

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego Sąd I instancji wydał zaskarżony wyrok, w którym zmienił zaskarżone decyzję z 11.06.2018 r. oraz z 25.06.2018 r., oraz obciążył organ rentowy kosztami procesu odwołujących, pozostawiając szczegółowe wyliczenie kosztów procesu Referendarzowi sądowemu po uprawomocnieniu się wyroku.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd I instancji ustalił, że finalnym beneficjentem i odbiorcą pracy świadczonej przez ubezpieczoną na podstawie umowy zlecenia nie był odwołujący zespół lecz odwołująca parafia. Sąd I instancji zwrócił uwagę, że organ rentowy nie dowiódł procesowo prawdziwości swojego stanowiska zawartego w zaskarżonych decyzjach.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję oraz obciążył organ rentowy kosztami procesu odwołujących.

**Apelację** od powyższego wyroku wywiódł organ rentowy zaskarżając go w całości i zarzucając mu:

1. naruszenie art. 227 k.p.c. i art. 233 k.p.c. poprzez błędne ustalenia faktyczne dotyczące tego jaki podmiot rzeczywiście organizował zajęcia dodatkowe, w tym w szczególności na skutek pominięcia treści wydruków załączonych do pisma procesowego organu rentowego z 28.12.2018 r., co uniemożliwiło dokonanie wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego,
2. naruszenie art. 8 ust. 2a ustawy systemowej poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, tj. uznanie, że odwołujący Zespół i wchodzące w jego skład placówki oświatowe nie są beneficjentami pracy wykonywanej przez ubezpieczoną na podstawie umowy zlecenia zawartej z odwołującą Parafią w sytuacji, gdy ta umowa zlecenia dotyczyła prowadzenia zajęć dodatkowych, pozalekcyjnych w roku 2016 w ramach szkoły, przez nauczyciela szkoły, na terenie szkoły, z wykorzystaniem całej bazy szkolnej, na rzecz uczniów szkoły, w ramach zajęć oferowanych przez szkołę i w wykonaniu nałożonych na odwołujący Zespół przez ustawy i statuty obowiązków w zakresie kształcenia, wychowania i opieki nad uczniami, a zatem to odwołujący Zespół faktycznie uzyskiwał niematerialne i materialne rezultaty pracy ubezpieczonej w ramach umowy zlecenia.

Wskazując na powyższe zarzuty organ rentowy wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołań,

2. zasądzenie od każdego z odwołujących na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację organu rentowego odwołujący wnieśli o oddalenie apelacji w całości oraz zasądzenie od pozwanego organu rentowego na rzecz każdego z odwołujących zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym w wysokości odpowiadającej sześciokrotnej stawki minimalnej.

### **Sąd Apelacyjny zważył co następuje:**

Wniesioną przez organ rentowy apelację uznać należy za bezzasadną.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd I instancji przeprowadził w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe w sposób staranny, nieuchybiający zasadzie swobodnej oceny dowodów wyrażonej w art. 233 § 1 k.p.c. Zgromadzone w niniejszej sprawie dowody Sąd I instancji oceniał wszechstronnie, tj. wiarygodność i moc poszczególnych dowodów oceniona została w odniesieniu do całokształtu pozostałych dowodów. Sąd I instancji dokonał ustalenia wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia w sprawie i Sąd Apelacyjny podstawę faktyczną wyroku w pełni podziela. Sąd Apelacyjny zaaprobował ustalenia i ocenę prawną Sądu Okręgowego.

W pierwszej kolejności Sąd Apelacyjny wskazuje, że stan faktyczny ustalony przez Sąd I instancji w niniejszej sprawie nie był pomiędzy stronami sporny. Natomiast istota sporu sprowadzała się do ustalenia, czy w stanie faktycznym znajdzie zastosowanie art. 8 ust. 2a ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, tj. czy przychód uzyskany przez ubezpieczoną S. G. z tytułu wykonywania umowy cywilnoprawnej zawartej z odwołującą parafią, tj. z innym podmiotem niż własny pracodawca, w miesiącach i kwotach opisanych w decyzji stanowią podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu pracy wykonywanej w ramach umowy o pracę z odwołującym zespołem oraz czy w związku z tym prawidłowo kwoty te doliczono do przychodu osiągniętego przez zainteresowaną w odwołującym zespole we wskazanych miesiącach.

Zgodnie z art. 8 ust. 2a ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, za pracownika w rozumieniu ustawy, uważa się także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy. Natomiast stosownie do treści art. 18 ust. 1 ustawy systemowej podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych wymienionych w art. 6 ust. 1-3 stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9 i 10, z zastrzeżeniem ust. 1a i 2, ust. 4 pkt 5 i ust. 12. Z kolei zgodnie z art. 18 ust. 1a powołanej ustawy w przypadku ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 2a, w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe uwzględnia się również przychód z tytułu umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowy o dzieło.

Sąd Apelacyjny wskazuje, że przepis art. 8 ust. 2a ustawy systemowej dodany od 30.12.1999 r. ustawą z 23.12.1999 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw odnosi się do równoczesnego zobowiązania się pracownika wobec jednego pracodawcy do świadczenia pracy na podstawie stosunku pracy oraz pracy na podstawie umowy cywilnoprawnej, zawartej z innym podmiotem. Na taki wypadek przewidziano w prawie ubezpieczeń społecznych konstrukcję „uznania za pracownika”. Stwierdzenie, że pracownik, który zawarł z innym podmiotem umowę cywilnoprawną wykonuje w ramach takiej umowy w rzeczywistości pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy oznacza, że – bez względu na charakter lub rodzaj tej dodatkowej umowy – podlega z jej tytułu ubezpieczeniu na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Przypomnieć należy jednocześnie, iż norma wynikająca z art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wykreowała nie tylko szerokie pojęcie "pracownika", ale także szeroką definicję pracowniczego tytułu obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, łącząc obowiązek podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom, jako pracownika, z jego aktywnością w ramach stosunku pracy oraz dodatkowo w ramach umowy cywilnoprawnej zawartej przez niego

z pracodawcą lub z osobą trzecią, ale wykonywaną na rzecz pracodawcy. Zastosowany w treści tego przepisu zwrot: "wykonuje pracę na rzecz pracodawcy" oznacza, iż praca ta świadczona jest w przebiegu realizacji stosunku prawnego łączącego owego pracodawcę ze zleceniodawcą tych pracowników. Jak wyjaśnił przy tym Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z 07.02.2017 r. (II UK 693/15) celem wprowadzenia art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych było po pierwsze - ograniczenie korzystania przez pracodawców z umów cywilnoprawnych celem zatrudnienia własnych pracowników dla realizacji tych samych zadań, które wykonują oni w ramach łączącego strony stosunku pracy, by w ten sposób ominąć ograniczenia wynikające z ochronnych przepisów prawa pracy i uniknąć obciążeń z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne od tychże umów oraz po drugie - ochrona pracowników przed skutkami fluktuacji podmiotowej po stronie zatrudniających w trakcie procesu świadczenia pracy, polegającej na przekazywaniu pracowników przez macierzystego pracodawcę innym podmiotom (podwykonawcom), którzy zatrudniają tych pracowników w ramach umów cywilnoprawnych w ogóle nieobjętych obowiązkiem ubezpieczeń społecznych (umowa o dzieło) lub zwolnionych z tego obowiązku w zbiegu ze stosunkiem pracy (tak uchwała Sądu Najwyższego z 02.09.2009 r. II UZP 6/09, OSNP 2010 nr 3-4, poz. 46 oraz wyroki: z 14.01.2010 r. I UK 252/09, Lex nr 577824; z 02.02.2010 r. I UK 259/09, Lex nr 585727 oraz z 18.10.2011 r. III UK 22/11, OSNP 2012 nr 21-22, poz. 266).

Z kolei określenie działań "na rzecz" użyte zostało w art. 8 ust. 2a tej ustawy w innym znaczeniu, niż w języku prawa, w którym działanie "na czyjąś rzecz" może się odbywać w wyniku istnienia określonej więzi prawnej (stosunku prawnego). Stosunkiem prawnym charakteryzującym się działaniem na rzecz innego podmiotu jest stosunek pracy, do którego istotnych cech należy działanie na rzecz pracodawcy (art. 22 k.p.). W kontekście przepisu art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych zwrot ten opisuje zatem sytuację faktyczną, w której należy zastosować konstrukcję uznania za pracownika. Jest nią istnienie trójkąta umów, tj.:

- 1) umowy o pracę,
- 2) umowy zlecenia (o dzieło) między pracownikiem, a osobą trzecią i
- 3) umowy o podwykonawstwo między pracodawcą i zleceniodawcą. To pracodawca w wyniku umowy o podwykonawstwo przejmuje w ostatecznym rachunku rezultat pracy wykonanej na rzecz zleceniodawcy.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, uzasadnienie apelacji organu rentowego stanowi jedynie bezzasadną polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu Okręgowego.

W szczególności Sąd Apelacyjny za bezzasadny uznał zarzut przekroczenia przez Sąd I instancji granicy swobodnej oceny dowodów. Utrwalony w orzecznictwie jest pogląd, że jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) i podlega akceptacji, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w powiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo-skutkowych, to przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona (wyrok Sądu Najwyższego z 27.09.2002 r., II CKN 817/00). Sąd Okręgowy należycie wyjaśnił sprawę, a przeprowadzona ocena dowodów jest prawidłowa i odpowiada powyższym kryteriom. Apelujący nie wykazał uchybień w rozumowaniu Sądu, które podważałyby prawidłowość dokonanej oceny. Przedstawia natomiast własną ocenę dowodów, dokonuje własnych ustaleń oraz za wszelką cenę próbuje dostosować art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych do przedmiotowego stanu faktycznego, pomijając przy tym niekorzystne dla organu rentowego ustalenia. Tymczasem zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwalał na przyjęcie, że beneficjentem pracy S. G. był jej pracodawca tj.(...) Szkół (...)w Ś..

Sąd Apelacyjny zwraca uwagę na materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie przez Sąd I instancji, z którego wynika, że ubezpieczona S. G. była zatrudniona na podstawie umowy o pracę w odwołującym zespole od 01.09.2015 r. jako nauczycielka fizyki i matematyki. Jednocześnie ubezpieczona zawarła umowę zlecenie z odwołującą parafią od 05.09.2016 r. do 14.10.2017 r. Na podstawie umowy zlecenia ubezpieczona S. G. zobowiązała się do





Sąd Apelacyjny zwraca uwagę, że zgromadzony materiał dowodowy w sposób jednoznaczny wskazuje, że w przypadku ubezpieczonej S. G. występowało czytelne rozdzielenie zadań wykonywanych w ramach umowy o pracę i umowy zlecenia. Zainteresowania a nie świadczyła tego samego rodzaju pracy (podczas zajęć dodatkowych nie realizowała ramowego programu nauczania). W jej przypadku zakres zajęć dodatkowych na podstawie umowy zlecenia nie pokrywał się z zakresem prowadzonych przez nią przedmiotów w odwołującym Zespole Szkół (prowadziła tzw. klub fizyka, aby zwiększyć zainteresowanie dzieci fizyką). Ubezpieczona nie wykonywała zadań na zlecenie i pod kierunkiem odwołującego zespołu (we własnym zakresie układała plan oraz temat zajęć dodatkowych). Co również istotne odwołująca parafia nie jest „podwykonawcą” odwołującego zespołu. Zaznaczenia wymaga również fakt, iż odwołujący zespół nie przekazywał odwołującej parafii środków na wynagrodzenie ubezpieczonej S. G. z umowy zlecenia. Odwołujący pod względem swojej działalności są od siebie niezależni, a rola (...) R. A. odwołującej parafii wobec odwołującego zespołu ogranicza się do czuwania nad prawidłową realizacją programu unijnego oraz sferą duchowo-formacyjną placówki, a zarządzanie odwołującym zespołem leży wyłącznie w gestii jego dyrekcji.

Sąd Apelacyjny podkreśla, że powołany w uzasadnieniu przez organ rentowy wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 04.04.2017 r. (sygn. III AUa 1789/16) nie znajdzie zastosowania w drodze analogii w niniejszej sprawie, gdyż sytuacja rozważana przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku jest odmienna oraz dotyczyła umów zawieranych z nauczycielami szkoły przez radę rodziców, która działa w ramach tej samej szkoły. Z kolei w niniejszej sprawie mamy do czynienia z dwoma odrębnymi podmiotami ((...) Szkół (...) oraz Rafią (...)) działającymi w ramach własnych zadań i celów.

W ocenie Sądu Apelacyjnego organ rentowy wyciąga zbyt daleko idące wnioski dotyczące powiązań pomiędzy obu odwołującymi, a przeprowadzone postępowanie dowodowe przed Sądem I instancji wykazało, że finalnym beneficjentem i odbiorcą pracy świadczonej przez ubezpieczoną S. G. na podstawie umowy zlecenia nie był odwołujący (...) Szkół lecz odwołująca Parafia. Sąd I instancji zwrócił uwagę, że organ rentowy nie dowiódł procesowo prawdziwości swojego stanowiska zawartego w zaskarżonych decyzjach.

Sąd Apelacyjny zaznacza, że zarzuty sformułowane przez odwołującego w apelacji są nietrafione, a zatem brak jest podstaw do ich uwzględnienia, zarzuty powołane w apelacji w żadnej mierze nie wzruszyły rozstrzygnięcia wydanego przez Sąd I instancji. Sąd Apelacyjny nie dopatrył się naruszeń ze strony Sądu I instancji, postępowanie dowodowe zostało przeprowadzone w sposób wyczerpujący, Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych oraz dokonał prawidłowej analizy zgromadzonego materiału dowodowego, co w konsekwencji przełożyło się na wydanie wyroku z 12.04.2019r.

Mając na względzie powyższe Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację (pkt 1 wyroku).

Apelację organu rentowego oddalono jako bezzasadną. W związku z tym należało w całości obciążyć pozwanego organ rentowy kosztami procesu odwołujących. Sąd nie podziela przy tym stanowiska pełnomocnika odwołujących, iż jego nakład pracy w niniejszej sprawie wykracza poza ramy uprawniającego go ubiegania się wyłącznie o stawkę minimalną kosztów zastępstwa procesowego. Tym samym nie ma podstaw do uwzględnienia żądania zasądzenia zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sześciokrotnej stawce. Zgodnie bowiem z przepisem § 15 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych sąd może przyznać opłaty wyższe od minimalnych m.in. jeżeli uzasadnia to rodzaj i stopień zawichości sprawy oraz niezbędny nakład pracy radcy prawnego. Takie okoliczności nie wystąpiły natomiast w niniejszej sprawie. Sprawa nie należała bowiem do zawiłych pod względem prawnym lub dowodowym. Nie wymagała zatem nadmiernego nakładu pracy ze strony pełnomocnika odwołujących.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i § 2 pkt 1 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych zasądzone od organu rentowego na rzecz odwołujących Parafii (...)w Ś. oraz(...) Szkół (...) w Ś. po kwocie 240 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym – punkt 2,3 sentencji wyroku.

Renata Pohl Dorota Goss-Kokot Marta Sawińska

# ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi odwołujących
3. zwrócić akta ZUS,
4. po dołączeniu p.o. jak w pkt 2 akta zwrócić SO.

Poznań, dnia 2 grudnia 2020 r. sędzia Dorota Goss-Kokot